RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2003/66 Mo

i n d e k l a c h t nr. 2003.1507 (043.03)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.
Uit de stukken is voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht, het navolgende gebleken.

Inleiding

Aan klager is in januari 1996 een verkeersongeval overkomen. Verzekeraar heeft aansprakelijkheid van zijn verzekerde voor dat ongeval erkend. Op gemeenschappelijk verzoek van verzekeraar en klager is klager door een neuroloog onderzocht, die op 28 april 1998 rapport heeft uitgebracht. Klager is nadien op eigen verzoek ook door een neuropsycholoog onderzocht. Deze deskundige heeft op 27 september 2000 van zijn bevindingen een rapport opgemaakt.

Verzekeraar heeft klager bij brief van 26 september 2001 in het kader van een minnelijke regeling een slotbetaling van ƒ 150.000,- aangeboden. Klager heeft dit aanbod niet geaccepteerd. Partijen hebben nadien niet meer onderhandeld.

Klager heeft bij exploit van 27 maart 2003 verzekeraar doen dagvaarden voor de rechtbank en gevorderd dat verzekeraar - onder meer bij voorlopige voorziening - wordt veroordeeld tot betaling aan klager van in de dagvaarding vermelde bedragen.

De klacht

Verzekeraar heeft klachtwaardig gehandeld door medische informatie zonder medeweten of toestemming van klager aan derden te sturen. Verzekeraar heeft het neurologisch rapport van 28 april 1998, dat op verzoek van beide partijen is uitgebracht, voorgelegd aan een arbeidsdeskundige en het rapport van de neuropsycholoog, dat op verzoek van klager is uitgebracht, voorgelegd aan een andere neuropsycholoog. Klager heeft hiervoor geen toestemming gegeven.
Voorts heeft verzekeraar klachtwaardig gehandeld door in der minne een bedrag aan te bieden als slotbetaling en vervolgens, toen klager dit aanbod niet had geaccepteerd, in het geheel geen betalingen meer te willen doen.

Klager is ervan op de hoogte dat de Raad geen klacht in behandeling neemt over een onderwerp waarover al wordt geprocedeerd. Dat is hier evenwel niet het geval. De klacht betreft de gedragsregels die door verzekeraar jegens klager in acht moeten worden genomen. De procedure voor de rechtbank betreft de omvang van de schadevergoeding.

Het standpunt van verzekeraar

Verzekeraar is vrijwel gelijktijdig met het indienen van een klacht bij de Raad voor de rechtbank gedagvaard. Het eerste onderdeel van de klacht heeft betrekking op een kwestie die ook in de dagvaarding aan de orde is gesteld. Klager neemt in de dagvaarding het standpunt in dat aan de door verzekeraar ingewonnen adviezen van de arbeidsdeskundige en de neuropsycholoog geen betekenis mag worden toegekend, omdat de adviezen van deze deskundigen op klachtwaardige wijze tot stand zijn gekomen. Verzekeraar verwijst daartoe naar de alinea's 5.3 en 8.1 van de dagvaarding.

Artikel 5 onder c van het Reglement Raad van Toezicht verzekeringen zegt dat de Raad geen klachten behandelt die betrekking hebben op een bij de rechter aanhangig geschil. Verzekeraar is van mening dat de klacht die op 25 maart 2003 bij de Raad is ingediend, betrekking heeft op het aanhangige geschil. De vraag of de gedraging klachtwaardig is wordt immers rechtstreeks ter beoordeling aan de rechter voorgelegd en bovendien wordt de rechter gevraagd een tweetal in het geding gebrachte schriftelijke adviezen buiten beschouwing te laten, omdat de adviezen op klachtwaardige wijze tot stand zijn gekomen. Een situatie dreigt derhalve te ontstaan waarin de Raad van Toezicht en de rechter tegelijkertijd wordt gevraagd een oordeel uit te spreken over de vraag of een bepaalde gedraging klachtwaardig is. Verzekeraar gaat ervan uit dat klager, gezien de strekking van artikel 5 c van het Reglement, in zijn klacht niet ontvankelijk zal worden verklaard.

Het commentaar van klager

Na kennisneming van het verweer van verzekeraar heeft klager nog aangevoerd dat de bezwaren tegen de door verzekeraar ingewonnen adviezen in de dagvaarding uitvoerig uit de doeken worden gedaan, maar dat dit niet betekent dat de klachtwaardigheid van de totstandkoming ervan daarmee ineens inzet wordt van de aanhangige civiele procedure. Verzekeraar heeft in zijn inmiddels genomen conclusie van antwoord gesteld dat het vragen van een oordeel aan een neuropsycholoog en een arbeidsdeskundige over een expertiserapport geenszins valt aan te merken als een onrechtmatige gedraging en dat het debat (daarover) overigens voor de beslechting van het geschil niet relevant is.

Klager meent dat het in strijd is met Bedrijfsregeling 15 voor de leden van het Verbond van Verzekeraars om in het kader van een minnelijke regeling een groot bedrag aan te bieden, terwijl bij niet aanvaarding daarvan geen cent wordt betaald. Deze strijdigheid staat los van de in de bodemprocedure gevraagde voorlopige voorziening. Mocht de Raad menen dat met het vragen van een voorlopige voorziening sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 5 c van het Reglement Raad van Toezicht Verzekeringen, dan verzoekt klager de Raad voor dit specifieke klachtonderdeel een uitzondering te maken. Meer subsidiair verzoekt klager de Raad alleen klachtonderdeel 1 in behandeling te nemen.

Het oordeel van de Raad

1. Klager heeft, kort weergegeven, het volgende aangevoerd. (a) Verzekeraar heeft ten onrechte medische informatie omtrent klager voorgelegd aan een arbeidskundige en een neuropsycholoog zonder toestemming daartoe van klager te hebben verkregen. De door deze deskundigen uitgebrachte adviezen zijn aldus, volgens klager, onrechtmatig tot stand gekomen. (b) Verzekeraar heeft gehandeld in strijd met de goede naam van het verzekeringsbedrijf door ter regeling van het onderhavige geschil betaling van een bedrag van ƒ 150.000,- aan te bieden, maar na afwijzing van dit voorstel door klager, te weigeren verdere voorschotten te verstrekken.

2. Verzekeraar heeft met een beroep op het bepaalde in artikel 5 onder c van het Reglement Raad van Toezicht Verzekeringen aangevoerd dat klager niet in zijn klacht kan worden ontvangen. Deze bepaling houdt in dat de Raad geen klachten behandelt die betrekking hebben op een bij de rechter aanhangige klacht of geschil.

3. Onder de aan de Raad overgelegde stukken bevindt zich een concept-dagvaarding waarvan de inhoud klaarblijkelijk overeenkomt met de inhoud van de aan verzekeraar betekende dagvaarding. Onder 5.3 en 8.1 daarvan is aangevoerd dat aan de hiervoor onder (a) bedoelde adviezen, op grond waarvan verzekeraar zijn oordeel omtrent de gevolgen voor klager van het hem overkomen ongeval - mede - heeft gebaseerd, gezien de wijze van totstandkoming van deze adviezen, geen waarde mag worden toegekend. Aldus is de hiervoor in rechtsoverweging 1 onder (a) genoemde klacht mede ter beoordeling aan de rechter voorgelegd.

4. Uit hetgeen in de alinea's 10.4 en 10.5 van de dagvaarding wordt aangevoerd blijkt dat klager de veroordeling van verzekeraar vordert om bij wege van voorlopige voorziening betaling van voorschotten voort te zetten, althans tot betaling van het bedrag dat verzekeraar ter regeling van het geschil heeft aangeboden. De hiervoor in rechtsoverweging 1 onder (b) bedoelde klacht van klager is zozeer verweven met het zo-even weergegeven onderdeel van klagers vorderingen, dat de Raad, door deze klacht in behandeling te nemen, met het bepaalde in artikel 5 onder c van zijn reglement in strijd zou handelen.

5. Hetgeen hiervoor is overwogen leidt tot de gevolgtrekking dat klager niet in de door hem aangevoerde klachten kan worden ontvangen.

De beslissing

De Raad verklaart klager niet ontvankelijk in zijn klachten.

Aldus is beslist op 10 november 2003 door mr. F.H.J. Mijnssen, voorzitter, mr. H.C. Bitter, mr. B. Sluijters, drs. D.F. Rijkels, arts, en dr. B.C. de Vries, arts, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. C.A.M. Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(mr. F.H.J. Mijnssen)

De Secretaris:

2003/66 Mo

(mr. C.A.M. Splinter)